

המור העשוי

אחמד שוקירי משתולל ברדיו. אנשי אל-פחה גייסו את כל לוחמיהם כדי לפוצץ פיתרון זה, בעודו באיכו, בעזרת מוקשים ופצצות. בבירות-ערב מתנהלים דיונים קדחתניים על השאלה: איך לחבל בפיתרון כזה?

כי פיתרון בעיית ארץ-ישראל, תוך הסכם בין שני עמים — ישמוט את הקרקע מתחת לכל המישטרים והגורמים הערביים הבנויים על השינאה לישראל.

הוא ירוקן מתוכנו את כל טענות אויבי-ישראל בארץ. הוא יכריח את המרחב הערבי כולו לעבור מעולם של לוחמה לעולם של בניין פנימי.

הוא יגזול את פרנסתם של כל השוקיירים למיניהם.

על כן מוצדקות בהחלט בהלתם וחלחלתם. ואפשר לזמין אותם יושבים במשרדהם — בבירות וב-קאהיר, בדמשק ובעמאן — ושוברים לעצמם את הראש: "מה לעשות? מי יציל אותנו?"

עד שבא מישחו ואומר להם: "אל דאגה. לא אלמן שוקיירי. לא ינום ולא יישן שומר ישמעאל. סימכו על נתן אלתרמן וחבריו. הם לא יניחו לממשלת ישראל להסתדר עם ערביי פלסטין.

הם דורשים את סיפוח כל שטחי פלסטין לישראל. הם תובעים לעודד ולהדריך ולורו את ערביי פלסטין לנטוש את אדמת אבותיהם ולהפוך לפליטים.

הם יעשו את מלאכתם. הם יבטיחו את פרנסתנו לדורות. הודות להם, אל-חמד אל-אללה, לעולם לא יהיה שלום. כך קיים שיתוף-פעולה אידיאלי בין משה-רבי-ארץ-ישראל ומשה-רבי-פלסטין.

★ ★ ★

מי מורכב אותו גייס שביעי? מי הם אביריו ומי הם גיבוריו?

בולט ביניהם המיספר הגדול של מיי-שהיו. מיי-שהיה ממונה על שירותי-הביטחון, ומיי-שהיה היה אלוף בצה"ל, ובעיקר: מיי-שהיו סופרים ומשוררים.

סופרים ומשוררים שיצירתם היא זה מכבר מאחוריהם. כפי שאמר עמוס קינן: "ככל שרדודה שירתם, כן עמוקה תחושת-המולדת שלהם." ועוד: "בעוד שאצלנו הצבא יוצר שירה עמוקה, המשוררים מדברים על עומק איסטראטגי."

ואכן, זוהי תופעה בולטת, המעוררת למחשבה. מעניין לא רק מי ישנו בגייס השביעי, אלא גם מי שאיננו שם. **אין שם צמרת צה"ל. אין שם צמרת חפקי דות הממשלתית. אין שם הצמרת הכלכלית.**

כל אלה יודעים את הבעיות האמיתיות הכרוכות בסיפוח את הבעיה הדמוגרפית. את הבעיה הביטחונית. את הבעיה הכלכלית.

הם חושבים במונחים הגיוניים של מדינה, בזולה ובביטחון. הם רוצים בהסדר שיבטיח את עתיד המדינה ושלוותה. הם בונים מעומקי ליבם למשוררים המשתוללים.

★ ★ ★

כך אוצר המילים והסיסמות של הגייס השביעי מורכב, בצורה בולטת, את הפאזיס המרכזי-אירופי בין שתי מלחמות-העולם — ימיהוה של "סיפוחים" והעברת אוכלוסין ו"שלמות מולדת" ו"שטחים משותפים".

באותם ימים המציא מישחו את המושג: "הועיריבורגני המשתולל".

זה היה הטיפוס של הפאזיסט המצוי דאז, של המספח והמשחרר ומשלים-המולדות.

כיום, במדינות הגדולות, זהו טיפוס אנאכרוניסטי. כי בימי חיים עבר העולם המודרני את "מהפכת המנהלים". בחברות המתקדמות שולטים הטכנוקראטים, אנשים האמונים על מחר שבה ראציונלית, כלכלית וביטחונית.

אבל אנחנו מפגרים בשני דורות. המור הי שביעי שלנו מדבר עדיין בשפתו של המשורר ד'אנונציו מספח העיר פיומה באיטליה, שקדם למוסוליני; והסופר מדר ואן-דן-ברוק, ממציא "הרייך השלישי", שקדם להיטלר.

זהו מפחד מאד. **איני ירא מפני הטייפים והתותחנים והחבלים נים של האויב. אני ירא מפני המשורר הי משתולל בחוצותינו.**

הם רוצים להרדים את הכוננות הערבית, כדי להכשיר את הקרקע למלחמת-הכיבוש הבאה.

"אבל אתם, הערבים, קוראו את מאמריהם ונאומיהם של המדברים על ארץ-ישראל הי שלמה, הסתכלו במפותיהם ודעו מה צפוי לכם.

הפילו כל מיסטר ערבי המדבר על פיתרון מדיני! סיתמו את הפה לכל ערבי המדבר על שלום! **"הקימו צבאות חדשים! קנו נשק! נסו לרכוש פצצה גר-עינית!"**

כי לעולם לא נדע ביטחון ושלחה, כל עוד קיים הסרטן הישראלי במרחבנו.

איני מדמיין לעצמי נאום זה. שמעתי אותו באוזני, מפי אישיות מצרית.

★ ★ ★

והי צורה אחת של עזרה אשר מגיש הטור השביעי של אלתרמן לששת הטורים של אויבי ישראל. ישנה צורה שניה, והיא מסוכנת עוד יותר.

נתן אלתרמן: המשוררים משתוללים

התחנה הראשונה בדרך לשלום בין ישראל והעולם הי ערבי היא בארץ-ישראל.

קשה להגיע לשלום עם מצריים וסוריה, ירדן ועיראק. אבל קל להגיע כיום לשלום עם האומה הי ערבית בפלסטין עצמה.

ניצחון צה"ל שבר את המחיצה שחצצה בינה לבינוני. אנחנו יכולים לדבר אליה. אנחנו יכולים לנהל משא-ומתן עם מנהיגיה המוסמכים.

אנחנו יכולים להציע לה הסדר-שלום צודק, הוגן וסביר, המבטיח את בטחוננו לדורות.

אנחנו מסוגלים להגשים את ההסדר הזה. שום גורם זר אינו יכול להתערב. זאת יכול לעשות רק גורם מקומי.

שישה טוריה-צבא של אויבי-ישראל, ובכללם הטור השישי של אל-פחה, אינם מסוגלים להפריע לפיתרון כזה. זאת יכול לעשות רק הטור השביעי, הפנימי.

והוא עושה זאת — ביטולות רבה. ★ ★ ★

אויבי-ישראל עוקבים בחרדה אחרי התעוררותם של ערביי פלסטין, המבינים כי ההיסטוריה זימנה להם עתה הזדמנות חד-פעמית להקים מדינה משלהם, בעזרת ישראל ותוך קשר עימה.

שישה טוריה-צבא מאיימים על ישראל.

חמישה טורים מורכבים מן הצבאות הערביים החונים על גבולותינו: היחידות המצריות והאלגיריות מעבר לתעלת סואץ, היחידות הירדניות והעיראקיות מעבר לירדן, היחידות הסוריות ברמת-הגולן.

הטור השישי מורכב מיחידות אל-פחה, בני-פלסטין הי מבקשים להקים מדינה משלהם, והמאמינים כי חלום זה יתגשם רק על חורבות ישראל.

איני פוחד מכל ששת הטורים האלה גם יחד. **אני פוחד מפני הטור השביעי.**

הטור השביעי הפועל בקירבנו. **הטור השביעי של נתן אלתרמן ושות'.**

★ ★ ★

כל הגייסות המשרתים את מדינות-ערב, גייס שביעי זה הוא המסוכן ביותר לעתיד ישראל.

הסכנה הטמונה בטוריה-צבא העויינים — גלויה היא, ואפשר לקדם את פניה ביטולות.

כל עוד איתן צה"ל בכוחו וברוחו, וכל עוד לא יופעל במרחב נשק גרעיני, וכל עוד לא ינחת הצבא הסובייטי בי מרחב — אין מקום לחשש חמור.

אבל הסכנה הטמונה בטור השביעי — אינה גלויה, וקשה להתגונן בפניה בכל דרך שהיא.

הוא מושיט לאויבי ישראל עזרה כפולה.

★ ★ ★

התפקיד החשוב ביותר לאויבי ישראל הוא, בשעה זו, להפריך כל תקווה לשלום במרחב.

כי תקווה זו מבצבצת, מאז המלחמה, בכל ארצות המרחב.

בצורה הנוקבת ביותר מבטאים אותה בטאוניו של הנשיא בורגיבה.

הם אומרים: "יש להסיק את המסקנה מי מלחמת ששת-הימים.

במשך 19 שנה ניסו הערבים, בכל האמצעים, לחסל את מדינת-ישראל. נסיון זה נכשל לחלוטין.

"אם כן, יש למצוא דרך להסדר פוליטי עם ישראל."

המיסטר המצרי נאלץ לדבר, באופן רשמי וגלוי, על "פיתרון מדיני".

המלך חוסיין מדבר על "הסדר צודק". אישים ערביים פוזתרישמים מדברים, לפעמים אפילו בי גלוי, על שלום.

זה יכול לייאש את אויבי-ישראל המושבעים ביותר.

והנה בא הגייס השביעי ומגיש לאויבים אלה סעד ועזרה. **עזרה בצורת מאמרים ונאומים, מוכנים לציר טוט בכל עיתון ערבי, בכל תחנת-שידור ערבית.**

★ ★ ★

אויבי-ישראל נוטלים מאמרים ונאומים אלה, מפר-סמים אותם בהרחבה, ושואלים את בני-עמיהם:

"אתם חולמים על שלום עם ישראל? איזו ישראל?"

ישראל האמיתית כלל אינה רוצה בשלום! **"ישראל האמיתית רוצה להתפשט בכוח הי נשק, לכבוש עוד ועוד אדמה ערבית, לגרש את תושביה, לספח אותה למדינתם.**

ישראל האמיתית לא הסתפקה בלוד וברמלה. היא לא חסתפק גם בחברון ובעזה. היא מדברת על ארץ-ישראל השלמה.

"ארץ-ישראל השלמה, לפי הגדרתה, כוללת גם את עמאן ועקבה וזרקה. **"וגם בכך לא די להם. הישראלים יוסיפו לכבוש ולהתפשט, כל עוד יעמוד להם כוחם הצבאי.**

אינכם מאמינים? הנה הם רוצים לספח את חצי-האי כינא, שלא היה שייך לארץ-ישראל מעולם. **וחבריו של מר אלתרמן מפרסמים, בחוברת הקרויה הכל, מפות המראות כי אלוהים הבטיח לישראל גם את סוריה, וכי מלכות-דוד כללה את כל השטח עד גבול תור-כיה. הם מתכוונים לכבוש את כל אלה.**

"לכן איולות היא לדבר על שלום עם ישר-אל. וכל הבאים בשם ישראל ומדברים על שלום — שקרנים ורמאים הם.